

kommer til stykket, nok er den allerallervigtigste faktor, når vi skal tale om det skæve sundhedsmønster.

Det gælder også i forhold til spædbørns og de lidt større børns manglende trivselsvilkår. Her spiller både det, som sundhedsplejerskerne laver i forhold til de helt små, og opfølgningen, sådan som den finder sted hos skolelægerne og skolesundhedsplejerskerne, en overordentlig stor rolle, og derfor er det områder, som har regeringens store opmærksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Enliges adgang til behandling).

Af Anne Baastrup (SF), Dorte Bennedsen (S), Flemming Oppfeldt (V), Vibeke Peschardt (RV), Tom Behnke (FP) og Bruno Jerup (EL) m.fl. (Fremsat 7/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Det er jo ikke særlig lang tid siden, vi her i salen havde nogle meget grundige forhandlinger, jeg tror godt, jeg kan tillade mig at kalde det for meget tænksomme forhandlinger, om lovforslaget om kunstig befrugtning. Jeg tror såmænd ikke, der er ret mange nye argumenter, så jeg skal gøre mit svar på det her ganske kort.

Det, det handler om, kan vel i virkeligheden koges ned til den simple konstatering, at alle andre end læger har muligheden for at foretage insemination, og det er selvfølgelig et problem, når man ser det ud fra en sundhedsmæssig synsvinkel. Det, der er problemet, og det er også her sagt helt enkelt, er, at sæden så ikke kan blive testet for en række forskellige sygdomme eller forskellige former for smitte.

I den udstrækning det foregår alligevel, bliver vi vel nødt til at forholde os til den for så

vidt forholdsvis snævre problemstilling. På den baggrund har jeg tænkt mig at støtte det forslag, der er tale om, og det gør jeg så på regeringens vegne.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg ikke taler på den socialdemokratiske gruppes vegne, da min gruppe ikke har en fælles holdning til denne sag.

Lovforslag nr. L 61 er, som det kan ses, fremsat af medlemmer fra seks af Folketingets partier, og baggrunden er, at Folketinget under behandlingen af sundhedsministerens forslag om kunstig befrugtning i sidste samling vedtog et ændringsforslag om, at læger kun må tilbyde kunstig befrugtning til kvinder, som er gift, eller som lever sammen med en mand i et ægte-kabslignende forhold.

Jeg tror, at alle husker, at vedtagelsen af loven var en ganske kompliceret sag. Der var stillet et hav af ændringsforslag, som gjorde det vanskeligt at overskue alle konsekvenser af de pågældende ændringer.

Ved vedtagelsen af bestemmelsen i § 3 om, at læger kun må tilbyde kunstig befrugtning til kvinder, som er gift, eller som samlever med en mand, opstod der den absurditet, at alle mennesker i dette land må tilbyde insemination ved donorsæd, også til enlige og til lesbiske. Alle mennesker må gøre det, undtagen læger.

Jeg vægrer mig ved at tro, at det har været Folketingets hensigt, at disse grupper af befolkningen skal fratages muligheden for at få denne behandling udført under ordnede forhold af læger, som også vil kunne sikre, at donorsæden ikke indeholder smitstoffer, f.eks. hiv-smitte.

Forbudet mod, at læger tilbyder kunstig befrugtning til enlige og lesbiske par, har også medført en anden inkonsekvens over for disse grupper, idet adoptionsloven på et tidspunkt blev ændret, således at også enlige i dag kan adoptere. Argumentet for forbudet var blandt andet hensynet til barnets tarv, men der er intet belæg for, at barnets tarv kun kan tilgodeses i forhold, hvor der er både en far og en mor, hvilket Folketinget jo altså også erkendte ved ændringen af adoptionsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg selvsagt varmt støtte forslaget og varmt anbefale Tingets medlemmer på ny at overveje rimeligheden af det nugældende forbud.